

3. §.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.
Budapest, 1949. évi január hó 7-én.

Dobi István s. k.
miniszterelnök.

10.080—(6)

A magyar köztársaság kormányának 210/1949. Korm. számú rendelete

az állami vállalatok mérlegének megállapításáról.

A magyar köztársaság kormánya az 1946 : XVI. tc. 1. §-ában s legutóbb az 1948 : LVI. tc. 1. §-ával meghosszabbított, valamint az 1948 : XXXVII. tc. 46. §-ának 1. pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli :

1. §.

Az állami vállalatok mérlegét — az Állami Ellenőrzési Központ meghallgatása után — az illetékes miniszter állapítja meg.

2. §.

(1) A jelen rendelet alkalmazásában állami vállalatnak kell tekinteni azt a vállalatot, amely az 1948 : XXXVII. tc. 1. §-ának (2) és (3) bekezdése értelmében az állam tulajdonában vagy az állam rendelkezése alatt áll. Ehhez képest a jelen rendelet hatálya kiterjed a korlátlan vagy korlátolt felelősséggel alakuló nemzeti vállalatokra is.

(2) Kétség esetén az illetékes miniszter nyilatkozata irányadó abban a kérdésben, hogy valamely vállalatot állami vállalatnak kell-e tekinteni.

3. §.

Az állami vállalatokkal szemben az 1.790/1947. M. E. számú rendelet (Magyar Közlöny — Rendeletek Tára 36. szám) 29. §-ában foglalt rendelkezéseket nem lehet alkalmazni.

4. §.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba : rendelkezéseit alkalmazni kell minden olyan esetben, amikor a vállalat mérlegének megállapítása a korábban irányadó szabályok szerint még nem történt meg.

Budapest, 1949. évi január hó 7-én.

Dobi István s. k.
miniszterelnök.

9.054—(6)

A magyar köztársaság kormányának 220/1949. Korm. számú rendelete

a Találmányok Értékesítését Engedélyező Bizottság létesítése tárgyában.

A magyar köztársaság kormánya az 1946 : XVI. tc. 1. §-ában foglalt és legutóbb az 1948 : LVI. törvénycikkkel meghosszabbított felhatalmazás alapján a következőket rendeli :

1. §.

(1) A Találmányok Értékesítését Engedélyező Bizottság (3. §. a továbbiakban : Bizottság) engedélye nélkül nem szabad :
a) iparilag értékesíthető találmányt, ideértve az iparilag értékesíthető gyártási eljárást és gyártási titkot is (a továbbiakban : találmány) szabadalmaztatás vagy más oltalom megszerzése végett külföldön bejelenteni ;

b) a találmányt külföldön bármilyen módon értékesíteni vagy nyilvánosságra hozni ;

c) a találmány külföldön való bejelentésére vagy külföldön bármilyen módon való értékesítésére vagy nyilvánosságra hozására irányuló tárgyalást kezdeni vagy folytatni ;

d) a találmányra vonatkozó modellt, ismertetést, rajzot vagy fényképet külföldre juttatni ;

e) a találmányt belföldön bármilyen módon nyilvánosságra hozni vagy a belföldön szabadalmaztatás céljából bejelentett találmánnyal kapcsolatban a szabadalmazási eljárást megindítani és végül ;

f) a találmányt — amennyiben a hadviselés szempontjából fontos — belföldön bármilyen módon értékesíteni.

(2) Értékesítésnek kell tekinteni az (1) bekezdés alkalmazása szempontjából a találmány tárgyának iparszerű készítését is, üzemszerűen annak forgalomba hozását, avagy iparszerű vagy üzemi berendezésként való használatát.

(3) Külföldön való értékesítésnek kell tekinteni az (1) bekezdés alkalmazása szempontjából a belföldön történt értékesítést is, ha ennek eredményeként a találmány a 2. § (1) bekezdésének hatálya alá eső külföldi személy tulajdonába kerül.

2. §.

(1) Az ország területén kívül lakó külföldinek az engedélyt találmányainak Magyarországon való szabadalmaztatása, értékesítése vagy nyilvánosságra hozása esetében sem kell megszereznie.

(2) Az előbbi bekezdés hatálya alá nem tartozó személynek magyar szabadalmi bejelentését a Bizottságnál kell benyújtani. Ezt a bejelentést az 1929. XVIII. tc. 2. §-ában I. alatt felvett Egyezmény 4. cikkében említett szabályszerű bejelentésnek kell tekinteni.

(3) A szabadalomengedélyezési eljárás során kinyomtatásra került leírások külföldre juttatásához engedélyre nincs szükség.

3. §.

(1) A Bizottság az Országos Tervhivatal mellett működik ; elnöke az Országos Tervhivatal elnöke, tagjai pedig az iparügyi miniszternek, a belügyminiszternek, a honvédelmi miniszternek és a Gazdasági Főtanács főtitkárának egy-egy kiküldötte. Ha a Bizottság olyan találmány felől határoz, amely tárgyánál fogva más miniszter illetékességéhez tartozik, a Bizottságba e miniszter kiküldöttjét is tagként meg kell hívni.

(2) A Bizottság az 1. §-ban előírt engedélyt csak egyhangú határozattal adhatja meg. Ha egyhangú határozat nem jön létre, az engedélyt megtagadottnak kell tekinteni. A Bizottság a belföldi nyilvánossághozatal, valamint a magyarországi szabadalmaztatási eljárás engedélyezésének jogát egyik tagjára ruházhatja.

(3) A Bizottság ügyrendjét — amennyiben az a jelen rendeletben nincs szabályozva — saját maga állapítja meg és azt az iparügyi miniszter a honvédelmi miniszterrel egyetértésben hagyja jóvá. Az ügyrend a jóváhagyással lép hatályba.

4. §.

(1) Az engedély megadása iránti kérvényt a Bizottsághoz kell benyújtani. A kérvényhez csatolni kell két példányban borítékba zárva a találmány leírását. A kérvényben és a borítékban a találmány címét, a kérvényező nevét, állampolgárságát, foglalkozását és lakásának címét kell feltüntetni. A leírás kellei tekintetében az 1895 : XXXVII. tc. 32. §-a első bekezdésének 1. és 3. pontja, valamint az azt kiegészítő jogszabályok megfelelően irányadók.

(2) A bejelentésnek, illetőleg az engedély iránt előterjesztett kérvénynek és mellékleteinek a találmányra vonatkozó minden adata az engedély megadásáig katonai titok. A megadott engedély hatálya csak arra terjed ki, amit a bejelentés, illetőleg a kérvény, valamint a mellékletek szakértők számára a kivitelezés szempontjából elegendően ismertetnek.

5. §.

(1) Az engedély tárgyában a kérvény benyújtásától számított két hónap alatt kell határozni. Az engedély megadásáról vagy megtagadásáról a kérvényezőt írásban értesíteni kell. Az engedély megtagadását közlő értesítésben figyelmeztetést kell felvenni a 11. §-ban meghatározott büntetőjogi következményekre. Az engedély megadásáról szóló értesítésben a felet figyelmeztetni kell, hogy a megadott engedély hatálya csak arra terjed ki, amit a bejelentés, valamint a mellékletek szakértők számára a kivitelezés szempontjából elegendően ismertetnek.

(2) Ha a kérvény magyar szabadalom elnyerésére irányuló kérelmet tartalmaz és a Bizottság a magyarországi szabadalmaztatási eljárás megindításához hozzájárult, az iratokat a kérvény napjától számított két hónap alatt az engedély tárgyában hozott határozat egyidejű közlésével a szabadalmi bírósághoz juttatja.

6. §.

(1) Az engedély megadása, illetőleg megtagadása általános vagy részleges hatályú lehet. Amennyiben az engedély tárgyában hozott határozat tartalmából más nem következik, az engedély megadását, illetőleg megtagadását általános hatályúnak kell tekinteni.

(2) Az engedély általános hatályú megadása, illetőleg megtagadása valamennyi országra és az 1. § (1) bekezdésében felsorolt valamennyi cselekményre vonatkozik.

(3) Az engedély részleges hatályú megadása, illetőleg megtagadása egyes országokra és az 1. § (1) bekezdésében felsorolt cselekmények egy részére — esetleg országonkint más-más részére — vonatkozhat. Így a részleges hatályú engedély előírhatja országonkint a találmánnyal való rendelkezés módját is. A találmány szabadalmaztatásának kérdését azonban egységesen kell elbírálni. Az erre vonatkozó engedélyt tehát valamennyi ország tekintetében vagy meg kell tagadni, vagy meg kell adni.

(4) Ha a találmány a hadviselés szempontjából fontos és így a belföldön való értékesítéséhez is engedély szükséges [1. § (1) bekezdés f) pontja], úgy a találmány szabadalmaztatására vonatkozó engedély hatálya erre az értékesítésre is kiterjed.

7. §.

(1) Ha a Bizottság szabadalmi bejelentés esetében az engedélyt megadja, a további eljárásra a szabadalmi törvények rendelkezései irányadók.

(2) Ha a bejelentő az engedély alapjául szolgáló szabadalmi bejelentéshez mellékelt leírást utóbb megváltoztatja vagy pótolja, ez a módosítás, a jelen rendelet rendelkezései szerint külön engedélyezési eljárás alá esik, feltéve, a szabadalmi bíróság a módosításra az eredeti bejelentéstől eltérő elsőbbséget állapít meg. A szabadalmi bíróság ebben az esetben határozatát a Bizottsággal közli. A Bizottság az engedély felől a közléstől számított két hónap alatt határoz.

8. §.

(1) Az ország területén kívül lakó külföldi a szabadalmi bíróságnál tett találmányi bejelentésével kapcsolatban a 2. §-ban biztosított jogát csak akkor érvényesítheti, ha azt a körülményt, hogy a 2. § (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, kellő időben — célszerűen már a bejelentési kérvényben — előadja. A lakóhelyre és állampolgárságára vonatkozó adatokat — a szükséghez képest — igazolni kell.

(2) Amennyiben a bejelentő a lakóhelyére és állampolgárságára vonatkozó adatokat büntetőjogi felelősségének hangsúlyozásával kiállított, aláírt és két tanúval előttemezett nyilatkozatban adja elő, e nyilatkozat — a 2. § (1) bekezdésének alkalmazása tekintetében — csak akkor veszti el hatályát, ha a 11. § (6) bekezdése alapján indított büntető ügyben a büntető bíróság a hűségeket jogerős ítélettel megállapítja.

(3) A szabadalmi bíróság a Bizottság megkeresésére a bejelentőt az előbbi bekezdés szerinti nyilatkozat pótlására hívja fel, feltéve, hogy a megkeresés a bejelentés benyújtásától számított tizenhárom napon belül érkezik.

(4) Ha a bejelentő a lakóhelyét és állampolgárságát igazoló okiratot a szabadalmi bíróság által kitűzött határidő alatt sem nyújtja be, a bejelentést a szabadalmi bíróság az engedélyezési eljárás lefolytatása végett a Bizottsághoz teszi át. Az engedély felől az átadástól számított két hónap alatt kell határozni.

(5) A bejelentés benyújtásától számított tizenhárom nap eltelté előtt — és amennyiben a (3) bekezdés szerinti megkeresés e határidőben a szabadalmi bírósághoz megérkezett: a nyilatkozat benyújtása előtt — a szabadalmaztatási eljárás megindításának helye nincs.

9. §.

(1) Az engedély általános vagy részleges hatályú megtagadása esetében a Bizottságnak a találmányt a megtagadás terjedelmének megfelelő mértékben az állam részére igénybe kell vennie. Ha az engedély megtagadása a találmány szabadalmaztatására is kiterjed, úgy az állam a találmányt a maga részére szabadalmaztathatja.

(2) Az iparügyi miniszter a honvédelmi miniszterrel és az Országos Tervhivatal elnökével egyetértve bármily honvédelmi szempontból fontosnak talál, akár szabadalmazott, akár szabadalmaztatás végett bejelentett találmányt az állam részére igénybe vehet. Más megállapodás hiányában az igénybevételnek az egész szabadalomra, az abból eredő valamennyi jogra és a szabadalom fennállásának egész idejére ki kell terjednie.

(3) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján történő igénybevételért járó méltányos kártalanítás összege, valamint fizetésének ideje és módja felől vita esetében elsőfokon a szabadalmi bíróság

bírói osztálya, másodfokon a Kúria szabadalmi tanácsa határoz. Az eljárásra a kényszerengedély tekintetében fennálló eljárási szabályok irányadók. Az eljárásnak az igénybevételre halasztó hatálya nincs.

10. §.

Az iparügyi miniszternek a honvédelmi miniszterrel egyetértve az 1939: II. tc. 117. §-a alapján a jelen rendelet hatálybalépése előtt már megadott, vagy megadottnak tekintendő engedélye az 1. § (1) bekezdésének b)–d) pontjaiban felsorolt cselekményekre nem terjed ki.

11. §.

(1) Amennyiben súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, vétséget követ el és két évig terjedhető fogházzal büntetendő, aki

1. találmányt szabadalmaztatás vagy más oltalom megszerzése végett külföldön engedély nélkül bejelent;

2. találmányt külföldön engedély nélkül értékesít;

3. találmánynak külföldön való bejelentésére, értékesítésére vagy nyilvánosságra hozására irányuló tárgyalást engedély nélkül kezd vagy folytat;

4. találmányra vonatkozó modellt, ismertetést, rajzot vagy fényképet engedély nélkül külföldre juttat;

5. találmányt akár bel-, akár külföldön engedély nélkül nyilvánosságra hoz;

6. hadviselés szempontjából fontos találmányt belföldön engedély nélkül értékesít;

7. a 8. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozatban hamis adatokat ad elő és ezzel a találmányt a jelen rendelet szerinti engedélyezési eljárás alól elvonja.

(2) Amennyiben súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, háború idején az (1) bekezdésben meghatározott bármelyik cselekmény büntelt és öt évig terjedhető börtönnel büntetendő.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott bármelyik cselekmény büntelt és öt évtől tíz évig terjedhető fegyházzal büntetendő, ha a találmány közzététele vagy értékesítése a honvédelmet vagy általában az állam biztonságát veszélyezteti.

(4) A hadviselés szempontjából fontos találmány kikémlelése a katonai titok kikémlelésére vonatkozó rendelkezések szerint esik büntetés alá.

(5) A jelen §-ban meghatározott vétségek kísérlete is büntetendő.

12. §.

(1) A 11. §-ban meghatározott vétségek miatt eljárásnak csak a miniszterelnöknek az érdekelt miniszterrel egyetértésben tett feljelentésére van helye. Amennyiben azonban a cselekmény a hadviselés érdekeit sérti, az eljárást a honvédelmi miniszter feljelentésére is meg kell indítani.

(2) Ha a 11. §-ban meghatározott valamely büncselekmény a hadviselés érdekét sérti, a honvédelmi miniszter mind az elsőfokú, mind pedig a fellebbezési tárgyalásokon kikülföldi képviselheteti magát, akinek felszólalási joga van.

(3) Ha a 11. § alkalmazása annak az előzetes kérdésnek eldöntésétől függ, hogy a cselekmény tárgya iparilag értékesíthető találmány-e, ebben a kérdésben a büntetőbíróság megkeresésére a szabadalmi bíróság bírói osztálya jogorvoslat kizárásával határoz.

13. §.

A 3. § (3) bekezdésében említett ügyrend hatálybalépéséig az iparügyi és honvédelmi miniszterek meghívottja tekintendő a Bizottság megbizottjának, a megbizottnak a Bizottsághoz közvetlenül benyújtott külön kérvények is haladéktalanul átadandók, és a fentebb említett időpontig az engedély megtagadása, valamint a 9. § (1) bekezdésére alapított igénybevétel felől a Bizottság helyett a honvédelmi miniszterrel egyetértésben az iparügyi miniszter is határozhat.

14. §.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba: hatálybalépésével az 1939: II. tc. 117. és 201. §-ai, valamint a 2.640/1939. M. E. számú rendelet (Rendeleték Tára 426. lap) hatályukat veszítik.

Budapest, 1949. évi január hó 7-én.

Dobi István s. k.
miniszterelnök.